

Paragraffer. For derhos at samle de kommunale Skattebestemmelser, der supplerer den stadigt gældende kommunale Skattelov af 15. Maj 1903, i een Lov har man fundet det rettest i Lovforslaget endvidere at gentage Reglerne i Lov Nr. 62 af 1. Marts 1920 §§ 11—12 angaaende *Skatteyderes Pligt til at melde Fra- og Tilflytning* og i samme Lovs § 13 angaaende *Udpantning i Hustrus og Børns Særeve*, hvorved samtlige Bestemmelser i Lov Nr. 62 af 1. Marts 1920*) vil være afløst af Lovforslagets Bestemmelser. Ministeriet har derhos ment at burde foreslaa Rigsdagen enkelte nye Bestemmelser, nemlig *dels* nogle af den kommunale Skattelovskommission af 1910 foreslaaede, men hidtil ikke gennemførte Bestemmelser, *dels* nogle Bestemmelser, hvortil der efter Ministeriets Formening synes at være Trang til Supplering af den gældende Lovgivning. Med Hensyn til disse nye Bestemmelser henviser man særligt til Bemærkningerne til Lovforslagets §§ 1—2, 11 og 16.

Ministeriet har, forinden Lovforslaget hermed fremsættes for Rigsdagen, indhentet Erklæring over Forslaget fra de forskellige kommunale Organisationer; som Bilag 2—5 vil findes aftrykt de Erklæringer, som man derefter har modtaget fra Bestyrelsen for den danske Købstadforening, de samvirkende danske Sogneraadforeninger, Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og fra Københavns Magistrat.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Ved den i Paragraffens første Stykke foreslaaede Bestemmelse, der iøvrigt allerede var bragt i Forslag af den kommunale Skattelovskommission, vil det — ligesom i den københavnske Skattelov af 18. April 1910 § 3, 1ste Stykke — fremtidig være udtrykkelig udtalt i den kommunale Skattelov, at en Person bliver skattepligtig ikke blot paa Grund af sit eget personlige Ophold men ogsaa paa Grund af *Husstandens* Ophold i Kommunen. Opfylder en Person paa denne Maade samtidigt Betingelserne for Skattepligt til to Kommuner, vil Skattefordeling indtræde efter de almindelige

Regler i den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 § 1.

Den ovenfor under Punkt 6 nævnte Bestemmelse i Statsskatteloven, hvorefter Indenrigsministeren i visse Tilfælde kunde bestemme, at en Person, der var forbigaaet ved den kommunale Skatteansættelse, skulde ansættes til Kommuneskat, foreslaas afløst af den i Paragraffens 2det Stykke foreslaaede almindelige Bestemmelse, der ogsaa var ønsket af Skattelovskommissionen af 1910.

Til § 2.

Paragraffen indeholder følgende nye Bestemmelser:

1) Det foreslaas i Overensstemmelse med den kommunale Skattelovskommissions Forslag, at den, der fraflytter en Kommune, skal svare Skat til denne indtil det Tidspunkt, fra hvilket han bliver *ansat til at svare Skat* til den Kommune, til hvilken han er flyttet.

2) For Skatteaarene 1917—18, 1918—19, 1919—20 og 1920—21 var der i Lov Nr. 162 af 20. Marts 1918 § 8, Lov Nr. 189 af 1. April 1919 og Lov Nr. 62 af 1. Marts 1920 § 10 Hjemmel til at paaligne Personer, der flyttede til en Kommune med lavere Ligningsprocent end Fraflytningskommunen, en Forskelsskat, svarende til Forskellen imellem det henholdsvis i Fraflytnings- og Tilflytningskommunen paalignede Skattebeløb. Om Forlængelse af disse Lovbestemmelser for de efterfølgende Skatteaars Vedkommende har Ønske ikke været fremsat, og da det maa erkendes, at en saadan almindelig Forskelsskat for Fraflyttere kan virke ubilligt, jfr. den som Bilag 1 aftrykte Skrivelse af 29. April 1921 fra Københavns Magistrat, har man ej heller i nærværende Lovforslag søgt Forskelsskatten indført paany i dens tidligere Form. Derimod foreslaas det, at en Person, der fraflytter en Kommune i Skatteaarets Løb, skal vedblive med at svare Skat til Fraflytningskommunen indtil Skatteaarets Udløb, saafremt han ikke bliver sat i Skat i Tilflytningskommunen, eller saafremt han tager Bopæl i Udlandet. Bestemmelsen tilsigter at modvirke Skatteflugt og andre Forsøg paa at unddrage sig Skattepligt ved Omflytten.

3) Bestemmelsen i Paragraffens 2. Stykke om, at den, der tager midlertidigt Ophold i Udlandet, vedblivende skal være skattepligtig til den Kommune, hvori han under Fraværelsen i Udlandet bevarer sin Bopæl, stammer fra Skattelovskommissio-

*) Lovens § 10 om Forskelsskat for Fraflytelse havde kun Gyldighed for Skatteaaret 1920—21 og er ikke senere søgt forlænget.